

gørelsen – efter en drøftelse i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg kan finde frem til en handlingsplan, som er robust over for selv de mest – i andre henseender – tragiske politiske udsigter.

Forhandling

Anni Svanholt (SF):

Tak til ministeren for en meget grundig besvarelse med forslag til en række konkrete initiativer. En affaldspolitik, der skal række ind i det 21. århundrede, må naturligvis bygge på en langsigtet strategi, hvor ressourcetankegangen er det bærende. Vi kan også sige det på en anden måde: at der skal økonomiseres med ressourcerne og energien. Fremtidens produkter skal simpelt hen produceres med 10 gange mindre ressourcer og energi, det, man kalder faktor 10. Derudover skal der selvfølgelig også være helt konkrete bud på de aktuelle problemer.

Økonomisk vækst er stadig ensbetydende med vækst i affaldsmængderne. Det er helt afgørende, som det påpeges af regeringen, og som ministeren her har understreget, at få brudt den sammenhæng for at få reduceret affaldsmængderne. Derfor er det jo udmærket, at regeringen har startet et projekt, som skal afdække, hvordan denne bevidstløse sammenhæng afkobles, og det er også fint, at regeringen finder det afgørende, at det sker. Det støtter SF fuldt ud og jo tidligere jo bedre. Resultatet fra det projekt kan forhåbentlig også bruges, når finansloven skal miljøvurderes. Det er oplagt, når man lægger de store økonomiske planer, at man så også tænker det spørgsmål ind.

Men der er behov for at tage en lang række initiativer for reelt og effektivt at få forbrugersamfundets affaldsdynger skåret ned. Der skal sættes konkrete mål for, hvor meget affaldsmængderne skal nedsættes. Det hørte jeg ikke i ministerens besvarelse, men det kan vi forhåbentlig diskutere nærmere senere, når regeringen vil komme med yderligere planer.

En mere produktorienteret miljøpolitik med langlivede produkter og minimering af kortlivede produkter som emballager er selvfølgelig vejen frem. Det vil sige, at der skal stilles krav til produkterne ved tilblivelsen, så miljøvenlige produkter og renere teknologi fremmes, altså en livscyklustankegang. Her er der brug for en forstærket indsats. Regeringen er på vej, men der skal gøres mere. I den proces skal der først

og fremmest tages fat på de miljøfremmede stoffer og de mest farlige stoffer for miljøet.

Ministeren nævnte også i sin besvarelse en række virkemidler, der skal tages i anvendelse, såsom grønne regnskaber, energi- og miljøstyring og inddragelse af miljøgodkendelser. Det er vi meget enige i, og vi mener, at det er meget nødvendigt, at der er sådan nogle konkrete virkemidler. Og affaldsafgifterne, som jo allerede har vist sig at være et effektivt styringsinstrument, skal tages yderligere i anvendelse ligesom den affaldsafgift, som er besluttet indført, og som skal sikre, at mængderne reduceres og de problematiske emballager afvikles.

Et område, som skaber meget store mængder stærkt miljøbelastende affald – som ministeren i besvarelsen ikke direkte var inde på, men som fremgår af redegørelsen – er kulkraftværkerne. Erfaringerne fra både Esbjerg og Århus viser, at flyveaske og affaldsslagger er næsten umulige at deponere miljømæssigt forsvarligt, og der er folkelige protester i forbindelse med det. Her ville det virkelig nytte noget, hvis der blev iværksat en systematisk afvikling af kulkraft, og man kunne jo bare begynde med overkapaciteten. Det kunne være dejligt, hvis vi i dag også fra ministeren kunne høre, om der var nogle helt aktuelle planer om at tage fat dér, hvor vi faktisk kan gøre noget.

Nedbringelse af affaldsmængderne og livscyklustankegangen skal Danmark også arbejde for bliver gennemført på EU-plan og internationalt, for vi importerer jo en række varer, og selv om vi her i Danmark går i gang med at minimere ressourcforbruget og få de farlige stoffer ud, så må vi også fremføre de synspunkter i de internationale fora og kæmpe for, at det bliver kravene til fremtidens produkter. Det håber jeg ministeren vil tage med i de sammenhænge på EU-plan. Det er meget vigtigt for, at vi for alvor kan gøre noget ved de stigende mængder af affald.

Det er naturligvis et arbejde på lang sigt, men det må også være strategien at arbejde på lang sigt og samtidig arbejde med de aktuelle problemer og have konkrete bud på, hvordan vi løser dem.

Den danske befolkning vil meget gerne gøre en indsats for miljøet. Det oplever man i hvert fald, når man afleverer aviser og flasker i genbrugscontainere, eller når man er på en genbrugsstation, som ministeren også fremhævede. Det er faktisk en stærk oplevelse. Selv om det er besværligt mange gange, så støtter folk altså, at